"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବେହଦର ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଶୃଙ୍ଗାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଶୃଙ୍ଗାରଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରୁହ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବେହଦର ବାବା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଛନ୍ତି, ଅଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ଉଭୟ ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାକୁ ଶୃଙ୍ଗାର କରୁଛନ୍ତି, ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବେହଦର ବାବା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଆନ୍ତୁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି — ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେପରି ଲୌକିକରେ ସନ୍ତାନମାନେ ପିତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ବେହଦର ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେପରି ଲୌକିକରେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସାବଧାନୀ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଆନ୍ତୁ । ଏହା ହିଁ ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ । ସେହିପରି ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଇଚ୍ଛା ରହୁଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଗହଣା ଦ୍ୱାରା ସୁସଜ୍ଜିତ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଉଭୟ ପିତା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି ପିଲାମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଆନ୍ତୁ । ଅଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଗାୟନ କରାଯାଏ ଫଲୋ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ତେଣୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଜଣେ ହେଲେ ଆତ୍ମାର ପିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲୌକିକ ପିତା । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ପଡିବ ।

ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭଟ୍ଟୀରେ ଥିଲ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁକୁଟ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଯାଇଥିଲା । ବାବା ତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଲାଇଟ୍ର କୌଣସି ମୁକୁଟ ନଥାଏ । ଏହା କେବଳ ପବିତ୍ରତାର ସଂକେତ, ଯାହାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୌଣସି ଧଳା ଲାଇଟ୍ର ମୁକୁଟ ରହିଛି । ଏହାକୁ ପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନ ବୋଲି ବୁଝାଯାଉଛି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହୁଛ । ତୁମେ ହିଁ ଥିଲ ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ଆତ୍ମାମାନେ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁକାଳ... ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆସୁଛ ପୁଣି ତୁମକୁ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଯିବାକୁ ହେବ । ମୁକ୍ତିଧାମର ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଖୋଲିବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସଜାଉଛନ୍ତି । କନ୍ୟା ବାପ ଘରେ ଯେପରି ବନବାହରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ରହିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ନାଁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ, ନାଁ ନୀଚ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟର ସଦ୍ଗତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସଦ୍ଗତି ତ କେବଳ ଗୁରୁ ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ମନୁଷ୍ୟ ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଧାରଣ କରି ଗୁରୁ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଥା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର କଥା ଯାହା ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଚାଲୁଛି । ଆଜିକାଲି ତ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଅଟ । ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ହକ ତୁମର ଅଛି । ସେମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଗୁରୁ ବିନା ଠାବ ମିଳିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ଲୀନ ହେବାର ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ଆତ୍ମା ତ ତାରକା ସଦୃଶ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେହି ବିନ୍ଦୁକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆତ୍ମା ଅଟ । ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ନେଉଛ । ପାସ୍ ୱିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହ ପାସ୍ ହେଉଛ ନା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଶିବଲିଙ୍ଗ ଆକାରରେ କୌଣସି ବଡ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ଯେତେ ବଡ, ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ବଡ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମଧାମରୁ ଆସୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରୁ ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ମୋର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଶିଖାଇଲାବାଲା ଅଟେ, ବସନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପରମଆତ୍ମା ରୂପ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା ବରଷୁଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଗତି ଏବଂ ସଦ୍ଗତି ଉଭୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସଦ୍ଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ବାକି ସମସ୍ତେ ଗତିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଘରକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି କାନ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠେ ମିଠେ ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପବିତ୍ରତା ବିନା କେହି ବି ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବାକୁ ଆସିଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ଶିବବାବା ଶିବାଳୟର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ରାବଣ ଆସି ବେଶ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି ।

ବାମମାର୍ଗକୁ ବିକାରୀମାର୍ଗ ବେଶ୍ୟାଳୟ କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ବିବାହ କରି ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି - ଉଭୟ ଏକାଠି ରହି ପବିତ୍ର ରହିପାରିବେ ଏକଥା କେବେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ, ଏଥିରେ ବହୁତ ଆମଦାନୀ ରହିଛି । ପବିତ୍ର ରହିବା ଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ରହିବା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କଳା ହୋଇଯାଇଛ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଗୋରା ଏବଂ ଶ୍ୟାମଳ, ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କଥା ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଇଛି, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଗାଁର ପିଲା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଇଏ ଦାଦା ଗାଁର ପିଲା ଥିଲେ ନା । କୃଷ୍ଣ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାଙ୍କର ହିଁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ବାବା ପ୍ରବେଶ କରି ଗୋରା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆପଣ କେତେ ମିଠା, କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପତ୍ତି ଆପଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ମନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କିଛି କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଆପଣଙ୍କ ସଦୃଶ ପ୍ରିୟତମଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଇ ଆସିଛୁ । ଏବେ ଆପଣ ମିଳିଛନ୍ତି, ବାବା ଆପଣ ତ ସବୁଠାରୁ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କୁ ଆମେ କାହିଁକି ସ୍ମରଣ ନ କରିବୁ । ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, ଆପଣ ହିଁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି, ବାକି ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା କିଛି ବି ମିଳିନଥାଏ । ବାବା ତ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ପାଠଶାଳା ଅଟେ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ସ୍ଥୂଳଲୋକକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା, ଦେଖ କିପରି ଅଭିନୟ କରୁଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଅନାଦି-ଅବିନାଶୀ ବିଶ୍ୱ ନାଟକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି, ଏଥିରେ ସଂଶୟ (ସନ୍ଦେହ)ର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଘୂରୁଛି । ତେଣୁ ତାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ପାପ କଟିଯାଉଛି । ବାକି କୃଷ୍ଣ କୌଣସି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଚଲାଇ ହିଂସା କରିନଥିଲେ । ସେଠାରେ ତ ନା ଲଢେଇର ହିଂସା ହେବ, ନା କାମ ବିକାର ରହିବ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ଡବଲ ଅହିଂସକ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ୫ ବିକାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁଛି । ବାକି ଆଉ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତେବେ ବାବା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଏହି ବର୍ସା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମର ସେହିଭଳି ପାଠପଢା ଚାଲିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସେହିପରି କରି ଚାଲିବ । ଲୌକିକ ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଏତେ ପଦ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ଯେତେ ଏହି ପଢା ଦ୍ୱାରା ମିଳୁଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଦେବତା କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ୮-୧୦ ଭୂଜାଧାରୀ କେହି ନଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲେ ବହୁତ କାନ୍ଦିଥା'ନ୍ତି, ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ବହୁତ ଲୁହ ଗଡାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଲୁହ ଆସିଲେ ଫେଲ୍ କୁହାଯିବ । ଆମ୍ମା ମରେ ତୋ ହାଲୁଆ ଖାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏବି ଶରୀର ଛାଡନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଖୁସିରେ ରୁହ..... ଆଜିକାଲି ତ ବମ୍ବେରେ ମଧ୍ୟ କେହି ରୋଗରେ ପଡିଲେ ଅଥବା ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡିଲେ ବି.କେ.ଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର । ତୁମେ ବୁଝାଉଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି, ଏଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ଯାଉଛି । କାନ୍ଦିବା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ଫାଇଦା ହେବ! କହୁଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କୁ କାଳ ଖାଇଗଲା... ବାସ୍ତବରେ ଏପରି କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଆତ୍ମା ସ୍ୱତଃ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛି । ନିଜର ସମୟ ଅନୁସାରେ ଶରୀର ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ବାକି କାଳ ବୋଲି କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗର୍ଭ ମହଲ ଥାଏ, ସେଠାରେ ଦଣ୍ଡର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମର କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଏ । ସେଠାରେ ମାୟା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ ଯାହା ଫଳରେ ବିକର୍ମ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେଉଛ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ସଂବତ ଚାଲିବ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ରାଜା ବିକର୍ମ ସଂବତ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିବା ବିକର୍ମ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ନାମ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଉଛି ବିକର୍ମାଜିତ୍ । ପୁଣି ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ବିକର୍ମୀ ରାଜା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ବିକର୍ମ କରିଚାଲିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ଛୁଞ୍ଚିରେ ଯଦି କଳଙ୍କି ଲାଗିଥିବ ତେବେ ଚୁମ୍ବକ ଟାଣିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଯେତିକି ପାପ ରୂପି କଳଙ୍କ ଛାଡିଥିବ ସେତିକି ଚୁମ୍ବକ ଟାଣିବ । ବାବା ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ବେହଦର ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଆସି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସେବାରେ ତ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଥିବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ମିଶନ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ବାବା ହେଲେ ବେହଦର ପିତା ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲ । ବାସ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ମୁକ୍ତିଧାମରେ ବାବା ଏବଂ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ହିଁ ରହିବ ପୁଣି ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଉଛ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପୁଅ, ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଜନ୍ମ ନେବେ ବାସ୍, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ବହୁତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି — ଚାଚା, ମାମା, କାକା... ଇତ୍ୟାଦି ।

ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ତ ହେଉଛି ସୁଇଟ୍ ହୋମ, ମୁକ୍ତିଧାମ । ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଯଜ୍ଞ ତପ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ତ କେହି ବି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏମିତି ତ କାହାଣୀ ବହୁତ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ତ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ

ଅଟନ୍ତି, ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏଠାରେ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ବହୁତ କମ୍ ରହିବେ । ସ୍ଥାପନା ପରେ ପୁଣି ବିନାଶ ହେବ । ଏବେ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି ତେଣୁ କେତେ ହଙ୍ଗାମା ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ଶହେ ଶତକଡା ସମୃଦ୍ଧଶାଳୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବାନ ଥିଲ । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଉଛ । ଏବେ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ, ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସୁଛି । ସତ୍ୟ ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବା ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ମିଥ୍ୟାରାଷ୍ଟ୍ର କିଏ କରୁଛି? ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ । ରାବଣର କେତେ ବଡ ପୁତ୍ତଳିକା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଇଏ ତୁମର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ କେବେଠାରୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଅଧାକଳ୍ପ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ବାକି ରାବଣ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ମାରିବାକୁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ବାବା ଆସି ରାମ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ତାପରେ ଜୟ-ଜୟକାର ହୋଇଯାଉଛି । ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ଖୁସି ରହିଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ସୁଖଧାମ । ଏହାକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଏହିପରି ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ତୁମର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଏଠାକୁ ବହୁତ ଆସିଥିଲେ ନିଜେ ଶୁଣିଲେ ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇଲେ ଶେଷରେ ପଳାଇଗଲେ । ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ତ ସ୍ନେହ କରିଥା'ନ୍ତି ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ କରିଥା'ନ୍ତି । ସତଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦୁକ କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ଠାବ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ସେହି ଗୁରୁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥାଏ । ତାହା କୌଣସି ପାଠପଢା ନୁହେଁ, ଏହା ତ ପାଠପଢା ଅଟେ । ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଡାକ୍ତରଖାନା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସଦା ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ହେଉଛ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ତ କେବଳ ମିଛ ହିଁ ରହିଛି, ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ମିଛ କାୟା... ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର । ସେଠାରେ ତ ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ଥାଏ । ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରେ କେତେ ଧନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଆସି ଲୁଟିନେଲେ । ସେହି ଧନରେ ବଡ-ବଡ ମସ୍‌ଜିଦ୍ ତିଆରି କରିଲେ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେସବୁର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଛନ୍ତି । ଆଲ୍ଲା ଅବଲଦୀନ ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ପ୍ରଥମ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲା ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ଯେଉଁ ଧର୍ମ ନଥାଏ ତାହା ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ । ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପ୍ରାଚୀନ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏମାନଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ କେହି ନଥିଲେ । ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟକୁ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏକଥାକୁ ଜାଣିଛ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ, ପରେ ପୁଣି କେହି ଉଲୁଗୁଣା ଦେବେ ନାହିଁ ଯେ, ଆମେ ଜାଣିପାରିଲୁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଇତିହାସର ନିଶ୍ଚୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ବାବା ପଚାରିଥା'ନ୍ତି — ଆଗରୁ କେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଥିଲ? କହନ୍ତି, ହଁ ବାବା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ମିଶିବାକୁ ଆସିଥିଲୁ । ବେହଦର ବର୍ସା ନେବାକୁ ଆସିଥିଲୁ, କେହି ଏଠାକୁ ଆସି ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି, କାହାକୁ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ମନେ ପଡିଥାଏ ଏବଂ କହନ୍ତି ଆମେ ତ ଏହି ରୂପ ଦେଖିଥିଲୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ତୁମର ଝୁଲା ମୁଣି ଭରପୂର ହେଉଛି ନା । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ୭ ଦିନର କୋର୍ସ କରି ଯେଉଁଠି ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁରଲୀ ଆଧାରରେ ଚାଲିପାରିବ । ୭ ଦିନ ଭିତରେ ଏତିକି ନିଶ୍ଚିତ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯାହାକି ମୁରଲୀକୁ ବୁଝିପାରିବେ । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ ରହସ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଇ ଅନେକ ଜନ୍ମର ପାପକୁ ଭସ୍ମ କରିବାକୁ ହେବ, ଆତ୍ମିକ ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପଦକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୁହ ଗଡାଇବାର ନାହିଁ ।

(୨) ବର୍ତ୍ତମାନ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାର ସମୟ, ସେଥିପାଇଁ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ବହୁତ ସାଧାରଣ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ନା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ, ନାଁ ବହୁତ ନୀଚ । ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ମନନ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ମାଷ୍ଟର-ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ ।

ମନନ ଶକ୍ତି ହିଁ ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧିର ଭୋଜନ । ଯେପରି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଇଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ । ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ନିଜର କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ୱମାନକୁ

ସ୍ମୃତିରେ ଆଣ ଏବଂ ମନନ-ଚିନ୍ତନ କର ତେବେ ମନନ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉପରେ ମାୟା ଆକ୍ରମଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୁଦ୍ଧି କେବେହେଲେ ପରବଶ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ମାୟା ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବାଣ ଦ୍ୱାରା ଦିବ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିକୁ ହିଁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦିଏ, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଦୁର୍ବଳତାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ସାଧନ ହେଲା ମନନ ଶକ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରଭାବ ହୃଦୟକୁ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରଖିଥାଏ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****